

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonezi-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetés-, nyilvántér- és felzárkások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peisor térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Az 1886. évi XX. törvényezik.

Lapunk legközelebbi számában megígértük a népfölkelés tárgyában alkotott — s immár valószínűleg alkalmazandó — törvény szövegszerű közlését.

Ezzel — úgy véljük — olvasóinknak jó szolgálatot teszünk most, midőn a jövő bizonytalanságával szemben legalább az iránt kell tisztában lennünk, hogy mi ezáltal s mily mérvben kívánunk tölünk a haza — esetleg — újabb áldozatot?

A mint a napi lapokból értesülünk a népfölkelés intézménye már az előmunkálatoknál oly népszerűségnek örvend hazaszerte, hogy ez magában is megnyugtató lehet azokra nézve, kik mintegy véres háboru előjelül akarják tekinteni a honvédelem eme kiegészítését.

A mennyire nekünk megengedve van, e rémmel szemben elmémdottuk véleményünket; most elégnék tartjuk csupán azt jelezni, hogy a népfölkelőkül már eddig jelentkeztek nagy száma épen azt bizonyítja, hogy e rém, még ha léteznék is, ma már a birodalom lakóit hazafias kötelességük teljesítésétől el nem ijeszti.

A hol az önbizalom erős, oda nem hathat el a félelem árnya. — s meg vagyunk győződve arról, hogy az önbizalmat a népfölkelési törvény teljes, közvetlen ismerete csak növelheti.

Távol van-e vagy közel e háboru veszélye? annak találgatásába nem bocsátkozhatunk, maguk az erre jogosított napi lapok sem tudnak bizonyosat mondani, de bizonyos az, hogy bármi történjék is, a hazafias kötelesség teljesítése legelső.

E kötelesség teljesítését szabályozza az idézett törvény, melynek általános ismeretét szükségesnek tartjuk.

Midőn ígéretünknek az alábbiakban eleget teszünk, ismételve kérjük lapunk t. olvasóit, barátait s különösen a lelkész, tanító és jegyző urakat, hogy e törvényt környezetük érdekelt tagjaival megismertetni sziveskedjenek. Szerkesztőségünk szívesen ad akár levélben, akár e lap útján felvilágosítást azoknak, kik a vidékről — különösen az ezen törvény végrehajtása végett kiadott hadügyi kormányrendeletre vonatkozólag — hozzá közelebbi felvilágosításért fordulának.

Ime a törvény szakaszai:

1. §. A népfölkelés a fegyveres erő kiegészítő része, és mint ilyen a nemzetközi jog oltalma alá helyeztetik,

2. §. A népfölkelés kötelezettsége alá esik minden honpolgár, ki akár az általános, akár csak a népfölkelési szolgálathoz szükséges védképességgel bír és sem a hadsereg (hadi tengerészet) vagy póttartalék, sem a honvédség állományához nem tartozik, azon év elejétől fogva, a melyben 19-ik életévét betölti, azon év végeig, melyben 42-ik életévét meghaladta. Azon honpolgárokra nézve pedig, a kik a hadsereghez (hadi tengerészet) az 1868. évi XL. t. cz. 20. §-a alapján 19-ik évök betöltése előtt önkéntesen léptek be, a népfölkelés kötelezettsége kiterjed az 1868. évi XL., illetve az 1882. évi XXXIX. t. cz.-ben körülírt 12 évi védkötelezettség lerovása után közvetlen következő még 10 évi időtartamra. — Miben álljon és mi módon állapíttassék meg a népfölkelési szolgálathoz megfelelő védképesség: a honvédelmi miniszter szabályrendeletileg állapítja meg. — A népfölkelés kötelezettségében áll továbbá, védképességéhez mérten s 60-ik életévének betöltéséig, a hadsereg (hadi tengerészet) és honvédség nyugállományához vagy „szolgálaton kívüli“ viszonyához tartozó minden egyén, a mennyiben a fegyveres erő egyéb részénél nem alkalmaztatik. — A csendőrség, pénzügyőrség és állami erdészeti személyzete azon esetben, ha a hadi események miatt saját területén működését megszüntetni kénytelen, a népfölkeléshez tartozik csatlakozni. — Azon népfölkelésre kötelezettek, a kik a közszolgálat teljesítésére, vagy annak érdekében nélkülözhetlenek, a népfölkelési szolgálat alól fölmenthetők. — Önként jelentkezők, kik a hadsereg, honvédség és népfölkelés kötelékében nem állanak, továbbá előjáróságuk engedélye mellett azok, a kik valamely közszolgálatban vannak, alkalmazhatóságukhoz képest a népfölkelésbe felvehetők.

3. §. A népfölkelésre kötelezettek két osztályba soroztatnak: A népfölkelés 1. osztályába tartoznak azon év elejétől fogva, melyben 19-ik életévüket betöltik, azon év végeig, melyben 37-ik életévüket meghaladják mindazon honpolgárok, kik a 2. § szerint fölkelésre kötelezve vannak, ideértve azokat

is, kik az 1868. évi XL. t. cz. 17. §-a alapján ideiglen felmentettek, vagy az 1882. évi XXXIX. t. cz. 12. §-a alapján idő előtt, avagy szolgálati kötelezettségük teljesítése után a hadseregből (hadi tengerészetből, póttartalékból) és a honvédségből elbocsáttatnak. — A népfölkelés 2. osztálya ugyan-ezen népfölkelés-kötelezettek foglalja magában, azon évi január 1-től fogva, a melyben 38. életévüket meghaladják, azon évi december 31-ig, a melyben 42-ik életévüket betöltötték; — azon polgárok pedig, kik ezen törvény 2. §-a szerint mint önkéntesek 19-ik évök betöltése előtt léptek be a hadsereghez (hadi tengerészet) a fent körülírt 10 évi népfölkelés-kötelezettség első öt évében a népfölkelés 1-ső, második öt évében ellenben annak 2-ik osztályába soroztatnak.

4. §. A népfölkelés felhívása ő felsége parancsára, a minisztertanács meghallgatása után s a honvédelmi miniszter útján, fenyegető vagy kitört háboru esetében annak tartamára és azon mérvben történik, a melyben azt a honvédelem érdekei megkövetelik. — A felhívott népfölkelés alkalmazása az ő felsége által kinevezett hadi parancsnok által eszközöltetik. — A népfölkelés feloszlását ő felsége rendeli el.

5. §. A népfölkelés rendszerint az ország határain belül alkalmaztatik; azonban kivételesen a magyar korona országain kivül is alkalmazható, de erre mindannyiszor a törvényhozás külön intézkedése szükséges. — Csak az országgyűlés együtt nem léteben, és ha a halasztásból veszély származhatna, rendelheti ő felsége, az ország összes miniszteriumának felelősége s az ország képviselőinek annak legközelebbi összejöv telekor azonnal kikérendő utólagos jóváhagyása mellett, a népfölkelés alkalmazását az ország határain kivül is. — Az első osztályú népfölkelés pedig rendkívül szükség esetében, és nevezetesen, ha a hadsereg (hadi tengerészet) törvényes hadi állományának fentartására a háboru folyama alatt, a kiképzett póttartalék nem elégséges: az elkerülhetlen szükség mérvéhez képest és idejére, a hadseregnek, az 1882. évi XXXIX. t.-cz. 8. §-ának 8-ik bekezdése értelmében való beosztása mellett, valamint a honvédségnek esetleg szükségessé vált kiegészítésére is igénybe

T Á R C Z A.**Megy a farsang . . .**

(Viszhang).

Megy a farsang, vagy már el is ment tán,
Itthon maradt, itthon maradt a lány;
Itthon maradt, nem kérték, nem adták;
Se nem adták, se nem kérték!
Tehát itthon hagyták.

„Lányok, lányok, tulipiros lányok!“
Legyen teli pénzzel a tárczatok,
Legyen teli, százassal megrakva:
„Mert a legény, a sok legény
Csak az ily lányt kapja.“

Kettőt mondok, legyen egy belőle;
„A kinek nincs igaz szeretője:“
Tegyén meg a „lutrin“ egy pár számot,
Ha megnyeri, bizton tarthat
Vőlegényre számot.

Réthy Andor.

Család és erkölcsök.

(Mutatvány Dr. Bernát István „Éjszak-Amerika“ című könyvéből.)
(Vége).

A veszély tehát itt a legsürgősebb, az orvosszert itt kell alkalmazni leggyorsabban. Annak, a ki bővebben akar foglalkozni e themákkal, melyek gyakorlati értékkel fognak bírni maholnap nálunk is, a ki látni akarja a keresztényi szeretet munkáját a bűn. önzés, kapzsi pénzvággy által létesített nyomorral és erkölestelenséggel szemben: alig lehet jobb utat választani, mint tanulmányozni azt, a mi e téren New-Yorkban a dollárokból és bűnből leggazdagabb amerikai városban, az utolsó évtizedek alatt az erkölcsök javulására és a bűnök megelőzésére történt.

Látni kell mennyi kitartással, türelemmel és találgatással küzdenek a bűnök forrása az alcohol, a tulhalmazott lakások, a nyomor és tudatlanság ellen, mint alapítanak iskolákat, olvasó szobákat, lakóházakat a proletárok és gyermekeik számára. Otthont adnak az otthontalan újságíróknak, virágokkal, könyvek és énekek igyekeznek megnyerni azokat, kiknek egyetlen élvezete a kőborlás volt, kik apró lopásokból éltek. Az elbukott leányoknak megadják a lehetőséget hogy visszatérjenek arra az utra, melyet elhagytak. Így lassanként más elveket, más életnézetet öntenek beléjük, hasznos polgárokká nevelik azokat, kik e gondoskodás nélkül növelték volna a forradalmi elemek folyton emelkedő tömegét. A fiuk nagy része nyugat sikkjaira kerül, s a legtöbb esetben munkás, megelégedett farmerré válik.

Végső elemzésben e dicséretes küzdelem, a fensőbb osztályok kötelessége önmagok iránt. De ennek tudata nem mindig elég erős arra, hogy munkára serkentse azokat, kik az írott jog és a rendőrség erejében bízva, elzárkóznak palotáik élvezetei közé. A regeneráció munkái és támogatóik rendszeren a középosztályból, sőt a szegények közül kerülnek ki. A nagyon gazdagok csupán néha jelennek meg adományaikkal.

Pedig itt nem csupán a társadalmi és erkölcsi rendnek megszilárdításáról, hanem a physikai egészségről is van szó. A Bowery, a Five Points nem csak a nyomornak és romlottságnak székhelyei, hanem e piszkos, túltömött fa- és vöröstégla-házak a járványok melegágyai is.

Mind ez azonban csak az alsó osztályokról szól, a felsőket nem reformálhatja más, csak ömaguk. Nem egy jel mutat arra, hogy nem csupán a belső politikában áll be változás, s lép a korlátlan szabadelvűség helyére a számított conservatismus, hanem a jobbakk fölfogása is kezd megváltozni amaz irányok helyessége iránt, melyet a nagy szövetség eddig a családi élet fejlesztése, főleg pedig a nevelés körül követett. „Közönségünk csupán az anyagi érdek-re néz: nevelésünk elmélete szűk, sekélyes, főleg a furfang-

nak — smartness — fejlesztésére tör, mely a léleknek legkevésbé kívánatos tulajdonsága, és biztosabban kifejleszti a vulgaritást minden egyébnél; úgy, hogy nincsen oly eszményünk, mely fölemelne és vezetne s eltöltene bennünket hittel jövőnk iránt.

Oly eszményre van szükségünk, mely magához vonzon minden nemes lelket, fenkölt szívet, és az eszménynek erkölcsinek kell lenni.“

Ez ideig azonban, ha látszik is itt-ott némi visszahatás, még mindig a mult irányai uralkodnak. A uép eszménye a gyors gazdagulás, a „mindenható dollár,“ az élvezetek és hatalom, melyhez általa jut.

A demokratiával s a köztársasággal hajlandók vagyunk az egyszerűségnek, a puritán erkölcsöknek fogalmát összekapcsolni. Jogosnak látszik ama föltevés, hogy ez a nép, mely nem élte át a feudális kort, ne tapadjon annak előítéletei, esillogó, de üres fényelgőséghez; komolyabb, realisabb czélok után törekedve, hagyja az ő-világnak a hiuságot.

De e hitünkben csalódnunk kell. A „fehér ház“-nak egyszerűsége, parkjának leégett fűt, ma már csak a mult életnézetének emléke s csak azt mutatja, hogy az első nemzedék, mily irányban indult. A jelen alkotásai eltérnek e fölfogástól nagyon; a fény és ragyogás ép ugy követeli jogait a társadalomban, ép ugy befészkelni magát a szivekbe, mint máshol. És hányszor talál rossz tárgyat, hányszor téves utra?

Ó-világunkban a vallás eszméi, a politikai élet központja és feje körül csoportosult a legnagyobb pompa és fény. Templomokban igyekezett eszméit megörökíteni az építész, a trón körül kifejlett fény teremtés és nemesítés az izlést. Az amerikai hoteleire, újságainak palotáira büszke. Ezek fényére utal, ha el akarja vakítani; nagyságukról szól, ha fogalmat akar nyújtani törekvéseinek arányairól. Hével, melegséggel írja le ezek előnyeit, eleganciáját, lelkesülésében teljesen feledni látszik, hogy a tárgy alig méltó reá.

A művészetek fölvirágzásának egyik föltételét a vagyon és gazdagság képezik. De az Egyesült-Államok mutatják,

vehető. — E ezéla csak a népfölkelésnek már megtörtént felhívása alapján behívott, és vagy már régebben katonailag kiképzett, vagy ezen alkalommal azonnal megfelelően beoktatandó népfölkelés-kötelezettek rendelkeznek ki. — A népfölkelés igénybevétele, az esetenkénti szükséglet szerint, az egyes osztályokon (3 §) belül megjelölendő csoportok keretében, általában a legifjabb évfolyamoknál kezdendő meg. — Mindazok, kik 12 évi szolgálatkötelezettségüket kizárólag a honvédségnél töltötték, csakis a honvédség kiegészítésére vehetők igénybe. — Azok, kik az 1868. évi LX. és LXI. t. cz. életbeléptetése előtt, az akkori rendeletek hatálya alatt, katonai szolgálat alól magukat kiváltották, a hadsereg és honvédség esetleges kiegészítésére nem fordíthatók

6. §. A népfölkeléshez szolgálattételre beidézett egyének, a behívás napjától fogva elbocsátásuk napjáig, a katonai büntető és fegyelmi szabályok alatt állanak. — Szabadságolás által, s a szabadságolás tartamára, a katonai viszony megszűnik.

7. §. A népfölkelés katonailag felszerelendő és felruházandó; — a mennyiben a felruházás iránt a népfölkelés felhívásáig még teljesen gondoskodva nem volna, annak tagjai alkalmaztatásuk ideje alatt, távolból felismerhető nemzeti színű jelvényekkel ellátandók és kitüntetésű, hogy a fegyveres erőnek kiegészítő részét képezik; a tiszték és altisztek a katonai rangfokozati és megkülönböztető jelvényeket is viselik. — A népfölkelési szolgálati vezény-nyelv, a rangfokozati jelvények, a felszerelés, fegyverzet, szolgálat és gyakorlatok szabályai hasonlóak a honvédségről szóló 1868. XLII. t. cz. 18. §-ában megállapítottakhoz.

8. §. A népfölkelés, — a jutalmazások és kitüntetések, szállítás, elszállásolás, pénz- és te mészetbeni élelmezés tekintetében, úgy megsebesülés vagy megbetegedés esetében, valamint hátrahagyottjainak az 1875. évi LI. t. cz. szerinti ellátására nézve is, — ugyanazon elbánásban részesül, mint a hadsereg, illetőleg honvédség.

9. §. A népfölkelés tisztjeit magyar állampolgárok közül ő felsége nevezi ki a honvédelmi miniszter előterjesztésére, a ki azokat már béke idejében évről-évre kijelöli; a népfölkelés altisztjei pedig — esetleg a polgári hatóságokkal egyetértőleg — ama honvédszázalaj vagy honvédhuszárezred parancsnoka által jelöltetnek ki évről-évre és neveztetnek ki szükség esetében, a kinek nyilvántartási körletébe a népfölkelés illető csapata tartozik. — Ezen tiszték és altisztek kinevezése a népfölkelés felhívásakor és rendszeren csak a népfölkelés mozgósítottságának tartamára történik, alkalmaztatásuk s működésük kizárólag csak a mozgósítottság tartamára történik, a népfölkelés feloszlásával pedig megszűnik. — Olyképpen, a kik vitézségük vagy más hadiszolgálat által kitüntették magukat, tisztí rangjukat a honvédelmi miniszter útján benyújtandó kérelmükre ő felsége engedelmével béke idején is megtarthatják.

10. §. A népfölkelésre kötelezettek nyilvánartása, valamint osztályainak harcászati egységekre való beosztása, s a honvéd-parancsnokságok által eszközöltetik. — Nyilvántartást a közigazgatási hatóságok is kötelesek vezetni, melyeknek e részben az anyakönyvvezetők az 1868. évi XL. t. cz. 43. §-a értelmében segédkezet nyújtani tartoznak.

hogy lehet gazdag nép, mely nélküli a valódi értéket a művészetek iránt. A művészeteknek a tömegizlése ad irányt és az még nem eléggé tisztá, hogy lángszellemeket növeljen. Ez itéleten mit sem változtat az, ha amerikai Croesusok mesés áron vásárolnak festményeket, ha énekesnők ezer meg ezer dollárt kaphatnak egy rövid énekért, mind ez még nem bizonyítja azt, hogy ezek a dolgok valódi szükség lennének és nem divat csupán. Az amerikaiak tudnak keresni, de e mellett bőkezűek s nem farkasok a dollárokkal, jut tehát még „ilyen” dolgokra is.

Rövidre fogva ez elémkedésnek eredményét, az életnek csaknem minden körében az anyagi szükségleteknek növekedését, a fényűző hajlamok erősödését constatáljuk.

Az amerikaiak nagyon ügyesek, csaknem elérhetetlenül fűgék voltak a vagyon-csinalásban, de idáig legalább, egészben vére, kevésbé tudták a gyűjtött milliókat jól használni. A mindenható dollár után törekvés megromlott sokak erkölcsét, s a nemzet lassanként reá tér az élvezet-vadászat és fényűzés útjára, a mi Rómát megbuktatta s a bünökben gazdag középkori Olaszország jellemzőbb vonása volt.

Ama töredéknek, mely más irányban igérkezik terelni a nagy köztársaság hajóját, szívósan és kitartóan kell dolgozni, hogy törekvéseit siker koronázza.

Ma már Washingtonban, hol összegyűlnek a külföldi diplomatai és a szövetség nagy emberei, a régi egyszerűségnek csak maradványai élnek. Az elnök körül egész udvar képződött, melynek meg vannak diszebedei, szertartásos fogadtatásai, s ki van benne szabva a rangfokozat. Főleg a nők szoktakkészerű küzdelmeket vívni e miatt. A sereg és hajóhad tisztjeinek leányai és feleségei vitatkoznak a követek leányai és feleségeivel az elsőbbség fölött — alig száz évvel azután, hogy Franklin egyszerűségben halálra ejtette a francia udvart. Azt sem lehet tagadni, hogy ez irányzat fejlődésre képes, s a jövőben még szebb virágokat hajthat, mint a milyeneket ma létrehoz.

— A népfölkelés keretei már béke idejében jelöltetnek ki.

11. §. A felhívott népfölkelés költségei a közös hadügyminiszterium tárczájából fedeztetnek.

12. §. Jelen törvény által az 1868. évi XLII. t. cz., valamint az 1868. évi XL. t. cz.-nek a népfölkelésre vonatkozó és jelen törvény intézkedésétől eltérő határozmányai hatályon kívül helyeztetnek.

13. §. Jelen törvény, életbeléptetése után azonnal, mindazokra alkalmaztatik, a kik annak határozványai értelmében a népfölkelésben résztvenni tartoznak.

14. §. Ezen törvény végrehajtásával a honvédelmi miniszter bizatik meg.

Közigazgatás, pénz- és igazságügy.

Reflexió a válaszra.

A „Valaki” és „Senki” közt felmerült gyöngéd polemiahoz van néhány szavam. Az igazság követeli tőlem a felszólalást.

Tárgya a polemianak: a bíráló választmány működése: „egy kerék mely sohasem forog.”

Ea így igazítanom ki e tételt: egy kerék mely nem mindig forog, a midőn forognia kellene.

Hogy e tételben foglalt állítás a valóságban alapszik, alább konkrét esettel fogom bizonyítani; előbb azonban „Senki” urnak e lapok folyó évi 6-ik számában közölt válaszára kell egy megjegyzést tennem.

Megengedi a válasz, hogy a főjegyzői irodában fordulhatott elő mulasztás. Ez leplezett beismerése a kerék szabálytalan forgásának.

De nem úgy áll a dolog. Az iroda, e sok tagu mozony, bünbaku állítatik a közönség elé.

Az eset, melyet szelölteteni kívának, meg fogja jelölöi a hibást.

A balogi választásról van szó.

A választás actusa ellen panaszt emeltek a pápocsi választók. Akarva, akaratlanul tették e — nem tartozik ide.

— Az igazoló választmány semmisnek mondta ki a választást, s új választás rendeltetett el és foganatosított, a nélkül, hogy a megsemmisítést kimondó határozat velem s megválasztott társaimmal, vagy a panaszlókka, tehát az érdekeltekkel, közöltetett volna.

E törvénytelen eljárás megfosztott bennünket az 1886. XXI. t. cz. 43-ik §-ban biztosított fellebbezési jogunktól.

Már most az a kérdés, kinek mulasztása okozta e jogsértést?

Mindenki tudja, hogy annak, a ki az új választást elrendelte. — Kezei közt lévén az összes ügyiratok, kötelesegszerűleg meg kellett volna győződnie arról, hogy vajjon jogerőssé vált e az igazoló választmány az 1-ső választást megsemmisítő határozata, vagyis: kézbesítve lett-e e határozat az érdekelteknek, s igenlő esetben eltelt-e a törvényes 15 napi határidő, s nem adatott-e be fellebbezés; s csakis a törvény által szabott eme feltételek beálltával lehetett volna az új választás iránt intézkedni.

Minden törvénytelen eljárás előfeltételek s következmények, mere patriot, ignoráltattak. Ignoráltattak pedig nem az iroda, hanem az által, a kit az érdemleges intézkedés megillet.

Hanem hát más hibában is szenved az eljárás, s ez — fájdalom — nem fogható az irodára.

Az idézett §- végző pontja úgy intézkedik, hogy az új választást a közgyűlés rendeli el; de az igazoló választmány határozatának meghozatala óta közgyűlés nem tartott, tehát a közgyűlés e tekintetben nem is intézkedhetett; mégis megtartott az új választás.

Egész balmaza a mulasztásoknak, jog- és törvénytisétekeknek. — Erős szavak, de igazak.

Közigazgatásunk kezelésénél nem követék az elírt szabályokat; s uri könyveséggel siklanak át a korlátokon, melyeket a törvény felállított.

Nem bünös szándék s tán nem is pártédek a motívum, hanem az öröklött felületesség; s éppen ez discreditálja helyhatóság önkormányzatunkat, s bajt bennünket a közigazgatási centralisatio felé.

A válaszban említett három év előtti eljárással ne tartaródnunk, ne is beszéljünk arról; akkor is az a nóta járta, s az fogja járni továbbra is mindaddig, míg a modern megyei közigazgatási rendszeren gyökeres változtatás nem tetetik, — míg a törvény tisztelének tudata, érzete nem hat át bennünket, — míg . . . ne feszegessük tovább, az ürömből elég egy cseppeske is.

A mai korban fizetetlen s felelősség nélküli bizottmányokkal, választmányokkal az állam és polgárok érdekeinek megfelelő kormányzatot még csak reménylenünk sem szabad.

Az volt szándékom, hogy bebizonyítsam, miszerint az a bizonyos kerék nem mindig forog, a mikor forognia kellene — a hajtók kapkodása miatt. S ezt, úgy tudom, bebizonyítottam.

Nem kívánom, hogy a válasz írója elverje mellén a „mea culpát” azon jóakaratu védelemért, a melyben, az iroda rovására, mások el nem tagadható botlását részisette; megelégszem azzal, ha kacsaringós ostromor vékony hegyének éles pattanása fülébe cseng azoknak, kiket a közbizalom a törvény őreül s végrehajtóul emelt azon piedestálra, melynek neve: megyei önkormányzat.

Kresnye János.

Egy dietétikus tápszer.

Egy előbbi cikkemben egy jó házi szerrel foglalkoztam és megígérttem, hogy az e cikkkel megkezdett ciklust folytatni fogom. Jelen soraim célja egy kitünő dietétikus tápszer: a „csokoládé” megismertetése. Néhai Hufeland Vilmos Keresztély dr. a tudós orvos és a „Makrobiotik” híres szerzője a következőleg nyilatkozik a csokoládé felől: Ajánlom a csokoládét minden ideges, elgyengült, beteges embernek, gyenge gyermekeknek és agagnak. E tápszer erősíti a gyenge szervezetet és alkalmas volt kitünő eredményeket megfigyelni oly egyéneknél, kik az altest krónikus affectióban szenvedtek.

Spanyol- és Franciaországban a csokoládét általános

san reggeli gyanánt isszák, Angliában és Ausztriában az utolsó évek óta mind jobban terjed, és Európa többi részeiben is lassan-lassan kiszorítja a reggeli kávót. Hogy a csokoládé nálunk Magyarországon még nincsen annyira elterjedve, annak meg vannak a maga különös okai. Nálunk ugyanis a csokoládét gyógyszer gyanánt használják, és t. kollegium nagy száma a megmondhatója, mennyi bajt okozott már mint ilyen. A legtöbb nálunk elterjedt csokoládé nagyrészt keményítőszert anyagokat és cacaóhéjat tartalmaz, melyeket azért kevernek bele, hogy olesóbbá tegyék és hogy oly árut nyerjenek, mely a forralásnál gyorsan sűrűsödik, mely körülményre aztán ráfogják, hogy jó csokoládé, mert sűrű. Az így gyártott csokoládé természetesen megterheli a gyomrot és többszöri élvezetnél ellentálló hatással bír. Miután pedig nálunk már évek óta nagyrészt ily gyártmány van forgalomban, ennélfogva nem csodálható, hogy e tápláló szer hazánkban nem terjed.

En, nálunk csak egyféle csokoládét ismerek, melyet mint kitünő dietétikus tápszer mindenkinek ajánlhatok, és a mely mind amaz előnyöket bírja, melyekkel birnia kell, a mennyiben az égetett cacao-gyümölcs-magvaknak és tiszta cukornak mechanikai, de nagyon benső és komohón keverékét képezi, ez az „Chocolade-Küfferle” (Budapest Váci-utca 13. sz.) Ez nem tartalmaz semmi kártékony anyagot, jobb és egészségesebb a kávénál, a gyomrot nem terheli meg, hanem konzerválja, finom izzal és zamattal bír, sok tápanyagot tartalmaz és olesóbb, mint a külföldi.

Meg kell vallanom, hogy egyáltalán nem értem, miért vásárolják kereskedőink oly előszeretettel a francia csokoládét, mikor itthon olesóbbat és jobbat kaphatnak. A hamisított csokoládé nálunk soha sem fog terjedni, míg a jó és tiszta gyártmány mindama tulajdonokkal bír, melyek általános elterjedését elő fogják mozdítani. A közönségnek saját érdekében pressiót kellene gyakorolni a kereskedőkre és következetesen Küfferle-féle csokoládét kérni, a kávéházban pedig minden sűrű keveréket visszautasítani.

A jó csokoládé táplálóbb, egészségesebb és kellemesebb a kávénál. Ugyanez mondható a Küfferle-féle olajtanított cacaóról. Ez a csokoládé kellemes izzal a könnyen emészthető és tápláló ital tulajdonságaival köti össze, esecsemőknek is adható és különösen ajánlható rosi emésztésű egyéneknek. Megjegyzendő azonban, hogy a hollandiai cacao mintegy 8 százaléka idegen anyagot tartalmaz, mely könnyen oldhatóvá teszi ugyan, de az egészségre ártalmas, míg a Küfferle-féle cacao abszolút tisztasága által tünik ki. Ez ismertetést annál inkább ajánlom a közönség figyelmébe, mert remélem, hogy ez által egy kitünő dietétikus tápszer terjedését mozdítom elő. — Legközelebb valami másról.

Dr. Pápay Ernő.

Levelezés.

Tiszolcz, 1888. febr. 3.

T. Szerkesztő ur! A tiszolczi római kath. egyház magyar ajku híveinek száma annyira szaporodott, hogy általános lett azon óhaj, ha legalább nagyobb ünnepek alkalmával a magyar ajku és magyar szívű hívek számára magyar szent beszéd tartatnék. A kath. egyház nem ismer kebelében nemzetiségi kérdéseket. Ó gondos anyaként felölleli valamennyi polgylott hívét és gondoskodik minden nemzetiségi demonstráció nélkül híveinek lelki szükségletei- és üdvéről. Fűtisztelendő Schopper György rosznyói püspök ur ő mltsága meggyőződést szerezven arról, miszerint az itteni magyar ajku hívek száma csakugyan oly tekintélyes számra nőtt, hogy őket lelkileg elhanyagolni nem lehet, nem szabad, látván továbbá, hogy a tiszolczi tótajku fiatalabb generatio is a magyar nyelvben nagy haladást tett, a magyar szent beszédet, egyelőre karácsony, husvét és pünkösöd másodnapjára, elrendelte.

Az elmúlt szent karácsony, a keresztény családok kedvelt ünnepeinek másod napja vala ama karácsonyi ajándék, mely Tiszolcz magyar ajku kath. híveinek a legelső magyar szent beszédet meghozta. Hogy ezen esemény nagy mozgalmat idézett elő, nagyon természetes. Jőval előbb az isteni tisztelet előtt robotgok a fogatok, melyek az előkelőbb híveket a templomba hozták, és a templom körül hullámzott az ajtatos hívek serege.

Mondhatom, hogy alig volt valaha e templomnak oly válogatott és nagy számú közönsége. Sajnos, hogy némelek legjobb, legtisztább szándékunkat félremagyarázni iparkodtak. Hígyjék el uraim, hogy a kath. egyház, mint fentebb is megjegyezni bátoroktam, nem ragadtatja el magát holmi nemzetiségi hullámzások által. Ámbátor hivatásához híven mindig igyekezett és igyekezn fog nemesak jó híveket önmagának, de Mária országának is hű, törvényeket tisztelő, hazafiakat nevelni. Egyébiránt, hogy az egész világ lássa, mi mindent mivel a kath. hívek között a legelső magyar szent beszéd, álljon itt a buzgó, a lelkes Bazilidesz Jánosné ő nagyságának rögtönzött felhívása: „Felhívás, a nemeslelkű kath. magyar hölgyközönséghez! Lelkiatyánk buzgólkodása folytán megérhettük azt, hogy a tiszolczi r. kath. egyház falai között karácsony másodnapján szerenéssek valánk egy lelketemelő hit- és hazafiságra buzdító magyar szent szónoklatot élvezhetni. Örökítsük meg azon nap emléket, midőn templomunkban az első magyar szent beszéd elhangzott, s diszitsük fel oltárunkat ezen nap emlékéhez méltóan — egy diszes oltárszönyeggel. E tekintetben bátor vagyok a mélyen tisztelt hölgyközönség nemeslelkűségét igénybe venni, s e szép czél elérésére kegyes adakozásra felhívni. Az adakozások a megyei lapokban nyilvánosan nyugtáztatni fognak. Kelt Tiszolczon, 1887. január 1. Bazilidesz Jánosné s. k.” — E napokban kegyeskedett Bazilidesz Jánosné ő nagysága 40 frt 50 krt kezeimhez juttatni, mely összegre adakoztak: Basilides Jánosné 5 frt, Gőrgői Lajosné 3 frt, Ambrózy Józsefné 1 frt, Bottka Imréné 1 frt, Sefesik Ipolyóné 1 frt, Golian Pálné 1 frt, Fischer Hermin k. a. 1 frt, Papp Józsefné 1 frt, Kuchta Dánielné 1 frt, Forsner Józsefné 1 frt, Hannák Manóné 1 frt, ifj. Járossy Endréné 1 frt, Filasz Szaniszlóné 1 frt, Haszlinger Vinczéné 1 frt, Federer Nándorné 1 frt, Vaczik Józsefné 1 frt, Simon Józsefné 1 frt, Böhm Józsefné 1 frt, Hercegh Nándorné 50 krt, Basilides Ignác földbirtokos 12 frt, Karczag Józsefné 1 frt, Juszt József Béla 1 frt, Singer I. 1 frt, Zavilla Péter 1 frt. — Gróf Széchenyi Istvánunk azt mondja: „A külső eselekedet ismerteti meg a benső vallást.” Mintha csak maga előtt látta volna a tiszolczi buzgó, nemeslelkű, az Ur oltáraért lelkesülő áldozókat! És én Aranyszujú szent Jánossal azt teszem hozzá: „Pályafutásuk az nyer jutalmat, ki a pályát először futja meg.”

Eljen a lelkes felhívó Basilides Jánosé ő nagysága! De még azt is moadja Aranyaszájú sz. János: „Az égben mindenki jutalmat nyer, ki kitartó volt a pályán.“ Adja a Mindenható, hogy kegyes adakozóim buzgóságukba és hitökben kitartók legyenek, és még itt e földön bő jutalmat nyerjenek!

Vége legyen szabad Bazilidesz Jánosé ő nagysága felhívására még azt megjegyezhetni, hogy nem az én érdemem, hanem első sorban főtiszt. püspök urunk ő méltósága- és második sorban pedig buzgólkodó hűveimé az érdem, hogy templomunkban a legelső magyar szent beszédet én tarthattam, és teljes szívemből örvendék, hogy igazán magyar szívemből fakadt atyai szavaim oly mélyen vésnök szeretett magyar hűveim szívébe! Ime, azt mivelte a legelső magyar szent beszéd Tiszolcon. De sőt többi hűveim felhívására kénytelen voltam egy aláírási ívet közreboacsítani két mellék-oltár emelésére. És ki irhatja le örömet, midőn még a budapesti oltár-egylet e napokban szegény templomomat 200 frt értékű gyönyörű egrházi szerekkel megajándékozta. Bohoresik György, r. k. lelkész.

Közönség köréből.*)

Beteg gyermekemnek e napokban olyan kezelésre volt szüksége, melyet csak szülésznő szokott teljesíteni. Ez okból s az orvos utasítása folytán öz. P e r e c z I s t v á n né aszszonyt, a városnál rendes évi díjazás mellett szolgálatban álló szülésznőt kerestem fel, ki — dieseretére legyen mondva — esteli 10 óra előtt s első álmából ébredve — a segélynyújtásra készséggel ajánkozott is, de — mielőtt kötelességét jól felgondolta volna — jónak látta azt kérdeni tőlem, hogy „ki vette fel a gyermeket?“ Feleltem neki, értésére adva egyúttal, hogy a kérdezett — köztudomás szerint — súlyos beteg mellől egy pillanatra sem távozhatik, sőt emberietlen is volna erre kérni őt, ki épen maga is a tisztelt asszonyt ajánlotta segítségére. — De beszélhettem, rimádkodhattam én, — ő városi szülésznői mivoltát nem tudtam megindítani, s visszatért, hogy álmát — valószínűleg nyugodt lelkiismerettel — folytathassa, míg én tündökhöztem a felett, hogy ugyan minek is tart a város olyan szülésznőt, ki hivatása, kötelessége, esküje daczára egy ártatlan gyermek kinjait, egy szerencsétlen apa szenvedéseit tekintetbe venni nem tudja, vagy — nem akarja?

Panaszom közlését tisztelettel s azért kérem, hogy a közönség s különösen az illetékes hatóság figyelmessé tétetvén, ehhez hasonló esetek jövőre meggátoltassanak. Rimaszombat, 1887. február 11. P. A.

Hírek és vegyesek.

Figyelmeztetésül. Azokat kik a lapunk f. évi 5-ik számában hirdett tiszteletlijra pályázni kívánnak, emlékeztetjük, miszerint a határidő e hó végével lejár, s hogy 2—3 tárcza-közleményénél hosszabb mű bírálat alá sem bocsátatik. A kijelölt méret, kéziratban, feltéve, hogy a betűk és sorok nem ritkák és nem túltömöttek, 6--7 közönséges nagyságu iven túl nem terjed.

Választmányi ülések. A megyei igazoló-választmány, a bizottsági tagok megejtett pótválasztása tárgyában, valamint a községt- és körjegyzői nyugdíj kezelt választmány holnap, e hó 21-én d. e. 9 órakor tartja ülését.

Kinevezés. Királyunk ő felsége, a m. kir. igazságügyi miniszter előterjesztése folytán, S t e r e d i n s z k y S á n d o r eperjesi kir. törvényszéki aljegyzőt, a rimaszombati kir. ügyészséghez alügyészé nevezte ki. — A földmívelés ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter B i r ó B e r t a l a n gortva-kisfaludi lakost megyénk rimaszécsi szolgabírói járása területére, az állandó gazdasági tudósítói tisztel bízta meg.

Névváltoztatás. Stern Mór rimaszombati illetőségű és lakos elő nevének „Csillagra“-ra kért átváltoztatását a m. kir. belügyminiszter rendeletileg engedélyezte.

Néhai Lengyel Andor sírjára — mint utolag értesülünk — a helybeli takarékpénztár is küldött koszorút kegyelele jeléül, szalagján e felirattal: „A rimaszombati takarékpénztár szeretett igazgatósági tagjának.“

Tűz volt e hó 13-án, esteli 6 órakor Alsó-Székföldön, hol egy szorgalmas gazdának, egykor községi bírónak, esüre, barom-óla, két lova és több szarvasmarhája esett áldozatul, nemesak, sőt a károsult maga is, mentés közben súlyos égési sebeket szenvedett. A tűz keletkezésének okáról bizonyosat senki sem tud. Legvalószínűbb, hogy gondatlanságból eredt, mert az istálló belülről gyuladt ki, kevés időre azután, hogy a gazda ott megfordult látogatóival, kik tőle vásárolni akartak. A szerencsétlenség bizonynyal nagyobb terjedelmet vesz, s tán az egész községet elhamvasztja, ha az erős északkeleti szél, mely épen uralkodott, nem téríti el a falutól a lángokat, melyek így újabb tápra nem találhattak.

Öngyilkosság híre érkezett megyénkbeli hozzánk két helyről is. Az egyik szerencsétlen P i l l á r J á n o s várgedei lakos, ki e hó 13-án felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen, ha csak sértett hűsága nem ösztönözte a miatt, hogy 11 éven át viselt községi bírói hivatalát másnak kellett átengednie. — A másik az oszgyáni erdő kerülő, R i z (másképp Pezgyik) J á n o s, ki e hó 17-én reggel szíven lötte magát. Hazulról távozva, nem mutatott a rendestől eltérő viselkedést, s elhatározásának valódi oka eddig még ki nem derült.

A helybeli iparos segédek rendes évi IV. közgyűlése az idén, e hó 13-án, nagy látogatottság mellett folyt le. Különösen az iparosok fiatalabb része fejezte ki nagyobb számban lett megjelenésével azon érdeklődést, melyet az egyelet eddig sajnosan nélkülözött, — mert az érdeklődés hiányának kell tulajdonitnanunk a tagdíj hátralékok oly mérvű felszaporodását, hogy a miatt több üdvös intézmény, mint például az utazó segédek szállójának — felállítását is — jobb időkre kellett halasztani. Ott láttuk a városi hatóság képviselőjében Kovács József tanácsos urat, önnálló iparosok közül pedig Simon Antal, Varga András, Ibo János, Szélesényi József, Dobranszki Gergelyt és másokat. A felolvasott titkári jelentés több örvendést adó adatot sorolt fel, melyek eléggé igazolják az egyelet életrevalóságát. A közgyűlés lefolyásáról felvett jegyzőkönyv mása még be nem küldetvén, ez uttal csak a tisztviselők választásának ered-

ményéről s még pár mozzanatról emlékeztetünk meg. Ujabb megválasztott elnökül Ribély Miklós, alelnökül Szentgyörgyi Pál (szabó segéd,) pénztárnokul Kovács Zsigmond cipész iparos mester, titkáruul (miután az eddigi már egy évvel előbbi lemondását fenntartotta) Rónay Gyula, könyvtárnokul pedig Lakó Ferencz. Az öszinte lelkesedés meleg hángján lett megéltjezve dr. Löcherer Tamás ur. közkórházi orvosnak egyleti orvossa lett újabb megválasztása. ki a személye iránt nyilvánult ragaszkodást mindjárt gyümölcsözővé tette azzal, hogy évi 20 frt tiszteletdíj az egyelet könyvtárának gyarapítására ajánlotta fel. Oly áldozat, mely méltán érdemel a közjó minden öszinte hűvelől tiszteletet, elismerést. Választmányi tagokul pedig Sztrelha Gyula, Lénárd Sándor, Fudalla Sándor, Balázs István, Klincsák János, Nagy János, Dénes József, Mares Gyula, Sulik András, Czimborek Károly, Kertsik Pál, Fazekas János; póttagokul: Malina Pál, Bolhay József, Hosszuréti Lajos lettek megválasztva. Elhatározta végül a közgyűlés, hogy tagjai által, az ezen évi pünkösdi körül Losonezon, a testvér-egyletek vándorgyűlése alkalmából tartandó munkás-kiállításban részt vesz, s megbízta a választmányt, hogy erre nézve a szükséges intézkedéseket tegye meg. Ohajtjuk, hogy ezen egyelet a működéséhez fűzött váraozást mielőbb s minden irányban kielégíthesse.

Hány katonát vihet Magyarország és Ausztria az ellenség elé? E kérdésre a népfelkelési törvény végrehajtása tárgyában kiadott rendelet után a „Pesti Hírlap“ febr. hó 5-én megjelent számában következő adatokkal felel:

1. Magyarországon: 1. Rendes hadsereg és honvédség	567000
2. I. osztályu kiszolgált (veterán) katonák 80%-a	223000
3. I. osztályu népfelkelők 60%-ka	827000
Első mozgósítás	1617000
4. II. osztályu veteránok 70%-ka	208000
5. II. osztályu népfelkelők 50%-ka	160000
Második mozgósítás	368000
A magyar birodalom teljes hadi népessége tehát 1985000 fő.	
II. Ausztriában: 1. Hadsereg és honvédség	623000
2. I. osztályu teljes népfelkelés	1900000
3. II. osztályu teljes népfelkelés	520000
Ausztria teljes hadi népessége	3043000
A birodalom mindkét részéé tehát együtt	5.028.000

Az utolsó tánczvizalmat már t. i. e farsangi idényben s városunk falai közötti utolsó — holnapután, e hó 22. napján fogja megtartani „Gömörmege ifjusága.“ — Hagyományos szokássá lett már, — s nem is alaptalanul — hogy megyénk székhelyén e napon gyűjti össze az „aranyos“ ifju nemzedék előkelő világnak tagjait, öregét, ifját, amaz oltár körül, melyek neve — — — közügy. S az ifju ság „fáradozása.“ versenyben Dankó és mások vonójának „ütemei“-vel, bizony szép eredményeket mutat elé — a multból. Hogy többet ne említsük például, azon időből, midőn általános meg „jubileum“-ozott, szeretett főispánuuk még szintén „ifju legény“-volt, a nemzeti alapnak, — mely ma már 7000 frt, megteremtésére hivatkozhatunk Hogy „Gömörmege ifjusága“ a közzjőért ma is nem kevésbé lelkesül, mint elődei, ezt mostani báljának rendezésével is eléggé bizonyítja. — de az eredmény, — legalább a pénzbeli, attól függ, mily mérvben teszik meghívottjaik magukéivá a megyei tisztviselők nyugdíj-ajlapjának gyarapítását? Öszintén ohajtjuk, hogy e cél — szintén nem kevésbé nemes, mint bármelyik előde — minél nagyobb hódosításokat tegyen, a tehetősök körében. — A rendezőség bizonyára nem kímél semmi áldozatot arra nézve, hogy vizsgálma örült Gömörmege előkelőinek szépségükörök híres hölgyeinek, s a hajlani daliák unokáinak kedves emlékek ben gazdagokká tegye, s egyúttal korszakot alkotókká azon intézmény életében, mely évek után sem tulott meg erősödni.

Elkészt farsangi hír. „A rimaszombati izraelita ifjuság“ folyó hó 9-én a Winter Adolf-fele vendégló emeleti helyiségében egy — tánczmulatsággal összekötött — közvacsorát rendezett. — A mulatság igen fényes és sikerültnek mondható. Tánczközben a szép hölgyek csoportját tekintve — az ember a menyekben képzelte magát. — A toillettek bármely elite-bálnak díszére váltak volna. — Szünet közben azonban rosszul esett tapasztalni, hogy különösen a nők — tisztelet a kivételeknek, a kik ugyan nem sokan voltak — az aristocratiai és demokratiai viszonyokat parodizáltak, amennyiben egy része — másokhoz — a kikkel hétköznap talán barátságban áll — rangon alólinak tartotta még szólni is, annyival inkább társalogi. Meglátászt, hogy nem volt ott a pap, a ki fennen hirdette volna az ő hűveinek: „hogy mindnyájan egyformák vagyunk?“

A rimaszombati iparos segédek e hó 6-án tartott tánczvizalma minden tekintetben sikerültnek mondható. A rendezőség dieseretes buzgalommal igyekezett kedves vendégeinek szolgálatában elkövetni mindent, hogy az estélyt kellemesen szórakoztatóvá tegye. A nők — idősebbek és ifjabbak — csakugyan oly jól érezték magukat, a tánczosok oly „virágos“ kedvre hangolódtak, hogy a vendégek nagyobb felerésze, még az örege is — a férfi nemből — reggeli 6 órakor sem örömet akarta elhinni a reggel közeledtét. — A női közönségnek, különösen ifjabb részének elismeréssel adozunk öltözékének — kivétel nélkül — egyszerű s mégis meglepően izléses kiállításáért. Övék az érdem, ha ezután kissé alább hagy a férfiak előtt is már unalmas fényűzés a polgári körökben, — s ha megmutatták, hogy mit tehet az ügyes kéz, miért ne isméllehetnék máskor is? A bál jövedelmét és felülfizetők neveit, adományaikkal együtt az alábbi számadással közöljük: Bevétel volt összesen 179 frt 20 kr., a kiadás 120 frt, tiszta jövedelem e szerint 59 frt 20 kr., melyben a felülfizetők, névszerint: Dankó testvérek zenekara 5 frt. Baksay József 1 frt 20 kr. N. N. 1 frt 20 kr. Zrak István 1 frt 10 kr. Hageter Lajos 1 frt. öz. Miks Ferencz 1 frt. Hollósy József, Ribély Miklós, Gees István, Majorossy Rezső, Nagy Károly 60--60 kr., Antal Györgyné, Simon Neitnsz, Trubint Lukács, Stolez Zsigmond, Bolkay Pál, Sziogyártó István, N. N. 40--40 krt, Stech K. Dr. Zehery István, ifj. Sütő István, Németh József, öz. P e r e c z Lajosné, Oswald Mariska, Teleky Andor, Bodon Lajos, Kovács Ferencz, Cseh János, Csapó Lajos, Chászár A. Benko János, Czikora István, Muldinyi N. Szeifert N. Szalontay ánosné, Tóth Pál, Pitta Lipót, Springer N. Heks B. Zavadsky E. Kubik F. Rössler L. Stolez L. Hofbauer N. Otrabecz N. Heks J. Braun Zs. Bodor Armin. Lányi Lajos. Hermann N.-né. Barna Imre, Miskolczy István, Törköly J.

Simko N. Severlay Z. ifj. Török L. Marton János, Epstein Pál, Fabianics N. Lipsey József, Jäger N. Wikoukal H. N. N., N. N. 20--20 kr., összesen 25 frt 70 krnyi adománya befoglaltatik. Fogadják a szives adakozók és vendégek pártfogásáikért, az egyelet nevében is e helyen kifejezett öszintén hálás köszönetemet. Kovács Zsigmond, egyleti pénztárnok.

Tamásfalán folyó évi február hó 13-án megtartott jótékonycélu tánczmulatság kedélyesea folyt le. Részt vettek benne: Pongrácz Pál ur, mint a helybeli iskolázók elnöke kedves családijával és a tamásfali közönség java, nemkülönbön rimaszombati több hivatalnok, számos polgár és iparos fiatalok. A mulatság „kivilágos-kivirradtíg tartott.“ Tiszta jövedelem a felülfizetésekkel együtt volt 66 frt 60 kr., melynek felerésze a „Gömörmegei magyar közművelődési egyesület“ elnökének, másik fele a helybeli kisdudovoda pénztárnokának adatott át. Felülfizettek: Pongrácz Pál 5 frt 60 kr., Molnár Lajos 2 frt. Andrik Sámuelné 1 frt 20 kr., Rakottay Lajos 1 frt 20 kr., Csider Károly, Kovács-Rubini Antónia, Ribély Miklós 1--1 frt, Andrik Sámuel 80 kr., Adorján Rósa, Braun N., Balykó Mihály, Jäger N., Hunyadi N., Kovács Zsigmond, Markus Jakab, Nagy Károly, N. N., Otrabecz N., Plauka Julska. N. N., Szeverényi János, Sziogyártó Istvánné, Trubint Lukács, Varga Lajos, Zehery István dr. 60-60 kr., Beregszászi Béla, Berczy János, Dusek Vincze, Dolzal István, Molnár Pál, Molnár János. 40--40 kr., Rízgha Gusztáv, Simon Neitnsz 30--30 kr., Andrik Pál, Braun József, Chászár Andor, Fudalla Sándor, Járosy Mihály, Javorszky László, Hecks Bertalan, Koreny Pál, Kiszely Mihály, Majorossy Rezső, Szabó József, Szvetniczky Ferencz, Sztrelha Gyula, Varga András, Zavadsky Eduárd 20--20 krt, Andrik Mihályné, Lévy András, Stolez Sándor 10-10 krt és többen, kik felülfizetéseiket hirlapilag nyugtázni nem engedték. Ugy a felülfizetők, mint e vizalom erkölcsi és anyagi sikerét biztosító megjelent összes vendégek fogadják hálás köszönetüket ugy a kisdudovoda, mint a nevezett egyesület részéről.

Az Oszgyánban e hó 2-án tartott tánczmulatság — a viszonyokhoz képest — elég jól sikerült ugy erkölcsi mint anyagi tekintetben, s ha bár látogatottságra nézve nem is elégitette ki a váraozást, de az a körülmény, hogy a hazafias cél ez estén, a helybeli és vidéki közönség javarészből, rang és születésre tekintet nélkül, sokat hódított, oly eredmény, melyért a rendezőnek Végh István bírónak és vendégeinek közönsé tel adozunk annál inkább, mert nemes példájukat — aránylag — kevesen követték — — — a mi „kis magyarországi“-unkban. E vizalom bevétele — a rendelkezésünkre beszámított számadás szerint — 23 frt 4 kr volt, melyből 10 frt 4 kr tiszta jövedelem a „G. M. K. E.“ pénztárába le is fizettetett. A bevételt következő adományok gyarapították: Szakall András 2 frt, Kozsuh Gyula 2 frt, Szakall Barna 1 frt, Horváth László 1 frt, Püspöky Graecian 1 frt, Smid András 1 frt, Bolykó Gábor 1 frt, Kupcsik József 1 frt, Gleich József 1 frt, Vajszada József 1 frt, Kemény Lajos 1 frt, Horkovics Gyula 1 frt, Neszl Alajos 1 frt, Szalay Károly 1 frt, Okolicsányi Gyula 1 frt 20 kr, Horváth család 93 kr, Smid Iván 90 kr, Timár István 50 kr, Bahéry János 50 kr, Draskovits Lipót 40 kr.

Czigány az az muzikus bál lesz e hó 26-án a helybeli „Dianna“ furdóban jótékony célra. Rá is fér szegényekre, mert szűken adott a farság, és — talán — hosszú lesz a bójt. A rendezőség Erneszt zenekarából kerül ki, s ma hordják ki a meghívókat.

Rimaszombat és vidéke nőegylete ma tartja theatestélyét. A meghívottakra szép társaságon, zenén, tánczon kívül dus vac-ora vár, melynek ára a beküldött étlap szerint a lehető legmérsékeltőbb. Ajánljuk e körülményt a meghívottak figyelmébe.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Elköltözés miatt

egy fényképészeti műterem — összes szerelvényeivel — jutányos áron eladó. — Nem tanult fényképészek, kik ezen szerelvényeket megvenni ohajtanak, 5—6 hét alatt — minden külön díj fizetése nélkül — teljesen begyakorolhatnak, ugy, hogy mint önálló fényképészek, minden igényeknek megfelelőleg működhetnek. — Felvilágosítást ad e lap kiadója.

Hirdetmény.

Alólirt kiküldött bíróság végrehajtó ezennel közlé teszi, hogy a nagyrőzei kir. járásbírósnak 1887 ik évi 3234. számú végzésével B á r d o s y P á l ügyvéd által képviselt **Nagy-Rőzei takarékpénztár** felperes részére **Noszko János** és társa Zavadkai lakos alperesek ellen 300 frt követelés s járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesétől lefoglalt, ingóságokra a fent idézett kir. járásbírósnak 1887. évi 276. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak leendő megtartására határidőül 1887-ik évi márczius hó 5-ik napjának d. e. 9 órája Zavadkán alperesek lakásán kitűztetik a mikor a bíróság lefoglalt 4 db. hámos ló. kantár, hám gyeplővel, 2 szekér, 4 jármos ökör, 2 két éves ökör tinó. és 4 jubból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alól is eladatni fognak. Felhivatunk mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, s mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagy-Rőzeán, 1887. évi február hó 13-án.
Ecseghy, kir. bir. végrehajtó

*) E rovat alatti felszólalásokat díjtalanul közöljük, de a felelőség a beküldőt terheli. Szerk.

